

Edward Krause

Bardejob. Słowacka R. S. (Czechosłowacja)

Informator Archeologiczny : badania 14, 255-256

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Uzupełnienia sezonu 1979

BARDEJOB
Słowacka R.S.
/Czechosłowacja/

PP Pracownia Konserwacji
Zabytków
Pracownia Badawcza
Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Edward Krause.
Finansowała Politechnika Bratysławska.
Pierwszy sezon badań. Ratusz wczesno-
średniowieczny z 1505-1511 r.

W ramach prac archeologicznych prowadzonych zasadniczo dla potrzeb inwentaryzacji architektonicznej wykonano badania geofizyczne metodą elektryczno-oporową /autor badań mgr inż. Aleksander Różycki PBAK Poznań/ w trakcie zachodnim ratusza oraz badania wykopaliskowe we wnętrzu /wykopy I-IX/ i na zewnątrz budynku /wykopy 1-5/.

Badania geofizyczne przeprowadzone przed badaniami wykopaliskowymi wykluczyły istnienie piwnic pod budynkiem a wskazały na istnienie ścian poprzecznych w trakcie zachodnim.

Badania archeologiczne pozwoliły określić najstarszy poziom użytkowy rynku datowany na XIV-poł. XV w. Obecny poziom rynku odpowiada mniej więcej poziomowi rynku z XVI w. Potwierdzono brak piwnic a zarazem wyszło na jaw, że obecny budynek wzniesiono w miejscu, na którym pierwotnie stał inny o nieznanym niestety rozplanowaniu, zbudowany z piaskowca wiązanej gliną. Na podstawie materiału zabytkowego i analizy źródeł pisanych funkcję tego budynku określono jako jatki miejskie z końca XIV-1 poł. XV w. Ustalono, że fundamenty obecnego ratusza osadzono w wykopach wąskoprzestrzennych, które wypełniono warstwowo ciociami piaskowca i zaprawą wapienną. Nieco inne wykonanie fundamentu wykusza oraz wkop pod ten fundament wskazuje na późniejsze budowanie wykusza. Wykopy wewnątrz ratusza wniosły wiele ustaleń co do poziomów posadzek i pierwotnych podziałów wewnętrznych istniejących traktów. Duża, pierwotnie, ilość małych pomieszczeń w przyziemiu ratusza wyraźnie wskazuje na handlowe przeznaczenie tej kondygnacji.

Co do chronologii obiektu wypada stwierdzić, że szereg przesłanek wskazuje na nieco wcześniejsze wybudowanie budynku. Przyjmuje się, że ratusz zbudowano w latach 1505-11. Źródła naukowe oraz stratygrafia nie przeczą, że ratusz powstać mógł na miejscu wcześniejszego budynku jeszcze około połowy XV wieku. Nie wiemy jednak czy był to już wtedy ratusz. Dół budynku posiadał z pewnością od samego początku handlowe przeznaczenie a funkcję ratusza mogły spełniać pomieszczenia na piętrze, do których poprzez zbudowany w latach 1505-11 ozdobny wykusz wiodło oddzielne wejście.

Zbiory z badań po opracowaniu przekazano stronie słowackiej.
Badania zakończono.

BŁOTNICA STRZELECKA
gm. Strzelce Opolskie
woj. opolskie
Stanowisko A

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz, mgr Krzysztof Spychała i mgr Sylwia Wuszan. Finansował WKZ w Opolu. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halszackiego, osada z okresu wpływów rzymskich i z wczesnego średniowiecza.

Odkryto i wyeksplorowano 3 groby kultury łużyckiej w tym jeden prawdopodobnie szkieletowy, 3 paleniska z wczesnego średniowiecza oraz 2 obiekty o nieokreślonej funkcji i chronologii. Przebadano południowy i wschodni odcinek piaskowni ob. M. Klimek odsłaniając 30 obiektów. 7 z nich były pozostałościami po mielerzach usytuowanych w stosunku do siebie w dwóch prawie równoległych rzędach. Nieliczny materiał ceramiczny znaleziony w wypełniskach pochodzi z okresu wpływów rzymskich. Pozostałe obiekty to 15 śladów po słupach /niektóre z nich wiążą się konstrukcyjnie z mielerzami/ i 8 obiektów o nieokreślonej funkcji i chronologii.

Poza niezbyt licznymi ułamkami naczyń glinianych znaleziono kilka drobnych fragmentów żużli, fragmenty kości a z zabytków specjalnych 2 kawałki silnie skorodowanego żelaza i 1 osetkę kamienną.

DUCZÓW MAŁY, gm. Wołczyn
woj. opolskie
Stanowisko A

Muzeum im. Jana Dzierżona
w Kluczborku

Badania prowadziły mgr Gertruda Martyniak i mgr Elżbieta Noworyta. Finansował WKZ w Opolu. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej. Z epoki brązu.

Kontynuowano ratownicze badania wykopaliskowe na cmentarzysku kultury łużyckiej w Duczowie Małym. Celem badań było ustalenie północnego zasięgu stanowiska. Przebadano obszar o powierzchni 375 m², gdzie odkryto 31 grobów ciałopalnych oraz 3 niewielkie jamy o nieokreślonej funkcji.

Wśród grobów, najliczniejszy typ stanowiły groby jamowe /19/, dalej popielnicowe /4/ i popielnicowo-jamowe /3/. W pięciu wypadkach określenie typu grobu było niemożliwe ze względu na duży stopień zniszczenia obiektów.